

EERWAARDE

Een kraai kraste op het land.

Eerwaarde fladderde over de kerkwegel.

Een misdienaar baande de weg voor hem met dwingend geklingel,
dat in flarden over de velden wegwoei.

Januari, vervloekte maand na giftige geschenken.

Wind uit oude dagen beulde bomen af.

Wind, overal wind: kruistocht.

Er hing modder aan de schoenen van eerwaarde toen hij het erf betrad.

Dat deerde hem niet echt.

Hij trok ten strijde voor het Leger van God.

Smeer van ça-va-seul en speeksel van Rosalie zouden die kleine erfzonde wissen.

Een hond sloeg even aan en dimde klaaglijk weg.

Dag meneer pastoor.

Dag Madeleine, ik ben nog niet te laat, hoop ik.

Hij asemte nog zwakjes, meneer pastoor.

De Heilige Geest doet zijn werk. Vooruit, Lewie: de trap op. We gaan een ziel redden
van het helle vuur.

Ja meneer de pastoor.

We sterken hem met de Sacramenten der Zieken. Hebt gij dat al op school geleerd,
Lewie?

Ja meneer de pastoor.

Allez, linksaf, Lewie, daar is de slaapkamer. Eh ... rechts is de logeerkamer.

Ge weet hier goed de weg, meneer de pastoor.

Zwijg Lewie, dat is een sacrament. Madeleine: volg je nog?

Ja meneer pastoor. Och heregodtoch, dat ik nu alleen val ...

Lewie, ge moogt nu gerust beneden wachten. 't Is hier bijna gedaan, maar 't kan ook
nog een tijdje duren.

Ja meneer de pastoor. Mag de bel weer mee?

De bel mag weer mee, jongen. Maar hou de klepel vast in je hand. Geen lawaai
meer. Boer Hilaire is dood. Rust voor de doden.

Ja meneer de pastoor.

Wij houden hier nog een wake.

Er staat een doos met koekjes op de keukentafel, jongen. Neemt en eet maar.

Dank u madame Madeleine de boerin.

Hij heeft niet veel geleden hé, eerwaarde.

Nee Madeleine. En altijd hard gewerkt.

Ziet eens hoe rustig hij daar nu ligt.

Ja. Laten we hem even alleen voor zijn laatste reis naar het hiernamaals.

Lewie! Vind je de koekjesdoos?

Ja madame Madeleine de boerin!

Goed Lewie.

Ach Madeleine ...

Ik ga u voor, meneer pastoor ... Eerwaarde Vader ... zegen mij ...

Een hond sloeg aan op het erf.

Wind rammelde met dakpannen.

Eerwaarde ontknoopte zijn gewaden.

Stijf van lust diende hij Boerin het heilig oliesel toe.

Het Leger van God groeide andermaal, uit putlucht.

Modder, speeksel en smeer vermengden zich.

Ah Madeleine.

Eerwaarde Vader, zegen mij en al die na mij komen.

Blijft ge ook eten?